[illegible]

[illegible]

[illegible]

O-, 1Hmmk6, M
N27
175085

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

மலை நகர்

ஸ்ரீ நவநீத பாலகிருஷ்ணப்பெருமான் மீது

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

இஃது

கூத்திபாறையென்னு நல்லூர்வாசி விஸ்வஜ்ஞ
சங்காசாரியார் குமாரர்
பாகவத ஸ்ரீ பாத. ரேணு
முத்துகிருஷ்ண மதுரகவி ராமாநுஜ
தமிழ்ப்பண்டிதரவர்கள்
இயற்றியது.

கூத்திபாறை மலைநகர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அம்பலம்
சு. வே. ம. சுந்தரராஜ ரெட்டியாரவர்கள்
பொருளுதவியால்,

விருதுநகர், ஸ்ரீமான்
பூ. மு. நாச்சியப்ப நாடார் அவர்கள்
உண்மைவிளக்கம் பிரஸிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1927

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
26 APR 1927
MADRAS

ஆவணக்காப்பக நூலகம்
175085
சென்னை-600 008.
175085

சாற்றுக் கவிகள்.

THE RE... OFFICE 26 APR 1927 MADRAS

திருமங்கலந் தாலூகா, பேரையூர்ச் சமஸ்தான வித்துவானும்,
வைசியகுலதிலகருமாகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அஷ்டாவதானம்
மீனாக்ஷிசுந்தரக் கவிராய ரவர்கள் குமாரரும்,
இந்நூலாசிரியர் மாணவகருமாகிய

இராமலிங்கக் கவிராய ரியற்றியது.

விண்ணவர்க்குத் தெளியமுதா வேந்தருக்கு மனுநூலா விகல மூர்க்க
நண்ணலர்க்குக்கோடரியாநாவலருக் கிலக்கணமாநவின்றுனின்சொற்
பண்ணமைப திற்றுப்பத் தந்தாதி மதுரகவி பண்டிதன் கார்
வண்ணன்மலைப்பதிபுரக்கு நவநீதபாலகிருட்ணன் மலர்த்தாள்கட்கே.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரு ளொருவராகியும், ஷியாருடைய
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பிராதா சங்கரநாராயணசாரியராகிய
கவிபண்டிதர் குமாரர்

கவி வீர நல்லானியற்றியது.

கனகமலைப் பதிகவின்செய் நவநீத பாலகிருட்ணன் கழற்பூ விற்குத்
தெனகமலைப் பதிகவியிற் பதிற்றுப்பத் தந்தாதித் தேம்பெய் மாலை
வனகமலைப் பதிகவிழ்ப்பக் கலைமகளுக் கணிகலமா வாய்ம லர்ந்தான்
எனகமலைப்பதிகவியைப்பொருளுணர்த்துமதுரகவியெங்கோமானே.

இதுவுமது.

கலங்காம னம்புலன்க ளிருட்கிடங்க ராழாது கரைசேர் விப்பான்
கலங்காம னம்புடா தெமையுணர்த்து மதுரகவி கமகன்வாய்ச்சொல்
கலங்காம னம்புனைப திற்றுப்பத் தந்தாதி கருத்து ளேத்திக்
கலங்காம னம்புகழ்பொன் விளைநிலமா மனைமகவு கதிமெய்ப் பேறே.

சாற்றுக் கவிகள்.

சாத்தூர்த் தாலூகா புதுச்சூரன்குடி வித்துவானும்,
விருதுநகர் க்ஷத்திரிய வித்தியாசாலை
தலைமைத் தமிழாசிரியருமாகிய மதுரகவி

S. சுப்பிரமணியக் கவிராய ரியற்றியது.

திருத்தவளச் சிகரிநகர் நவநீத பாலகிருட்ணத் தேவின் பாதத்
தருத்தவளப்பரியவின்சொற்பதிற்றுப்பத்தந்தாதியறைந்தான்வெண்-
விருத்தவளவ்வேதனையுற்றென்றுநா மகளென்ன வியல்வேதாந்தக்[பூ
கருத்தவள வினிலொழுக்குங் கற்றறிபண் டிதமதுர கவிச்சிங்கேறே.

இந்நூலாசிரியர் குமாரர்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

எதிராஜாசாரிய ரியற்றியது.

பதுமமகள் வளர்மரும நவநீத பாலகிருட்ணன் பதமென் பூவிற்
கதிமதுர மலிபதிற்றுப் பத்தந்தா தித்தொடைவேய்ந் தனனன் பூற
மதிவதனமின்னார்மேன்மாடமிருந் தைந்தருவின்மலர்கொய் நல்லூர்ப்
பதிவளரு மதுரகவி யெந்தைமுத்துக் கிருஷ்ணகவி பாவ லோனே.

சென்னைமாநகர் டாக்டர்

C. S. சக்ரபாணி பிள்ளை U. S. A. M. P.

அவர்களியற்றியது.

மலைநகர்வாழ் பாலகிருஷ்ண மாயன்மலர்த் தாண்மேற்
கலைதேர் மதுரகவிக் காளை — அலைகடலின்
றெள்ளமுத மென்னப்ப திற்றுப்பத் தந்தாதி
உள்ள மகிழ்ந்துரைத்தா னேர்ந்து.

சாற்றுக்கவிகள் முற்றுப்பெற்றன.

ஸ்ரீ

நவநீத பாலகிருஷ்ணப் பெருமாள்
பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

காப்பு.

தாலம் வளஞ்செய் புயறழுவுஞ் சயில நகர்வாழ் நவநீத
பால கிருட்ணன் றிருவடிக்கோர் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி சொலச்
சால மறைக ளாயிரந்தண் டமிழான் வடித்த நாவீறன்
கோல மகிழம் பூந்தாமன் குருகூர் நம்பி துணையெமக்கே.

நூல்.

திருப்பொற் கமலத் துணையடிகள் சிறியேன் சிந்தை மீதிருத்திக்
குருப்பெற் றிலகு நினதுபுகழ் கொழிக்கும் பிரமா னந்தமுற
இருப்புத் தளரா மெய்யறிவை யினிது வயக்கி யருள் புரிவாய்
பொருப்புப் புரிவாழ் பாலகிருட்ண போதா னந்த மூதொளியே. (1

மூவா முதலே முதுமறையின் முச்சி வயங்கும் விழுப்பொருளே
நாவா யிரானா கணைக்கிடந்து நயன கமலம் வளர்பவனே
தேவா மிருத முண்டவர்போற் றெவிட்டா வின்பத் தெளி நறவம்
ஓவா தருந்த வுணர்வளிப்பா யுயர்மா மலையூ ருபேந்திரனே. (2

உபய கமல மலரடியு முந்தித் தடந்தா மரை மலரும்
அபய வரதம் வலம்புரிகூ ராழி மருவுங் கரதலமும்
தபனன் மலர்த்து மலர்மகளுந் தமியேன் காணக் காட்சிதந்தாள்
விபவ மலைமா நகர்புரக்கும் விமலா வஞ்ச னேற்கெனையே. (3

வஞ்சன் றீயன் றுன்மார்க்கன் மகளிர் மதர்த்த கூர்விழிக்கே
நெஞ்சங் கரைகுற் றிடுதூர்த்த னீசன் கொடிய சண்டாளன்
கொஞ்ச மலயான் செய்தீமை குறியா தின்பக் களிகூர்ந்தே
அஞ்ச லென்றுட் கொண்டனையே மலையூ ராசே யறிவரிதே. (4

வரிக்குஞ் சாந்த மென்னுடைய மாறுவன்பே நினக் கினிது
தரிக்கும் பூந்தா ரெனதுடம்பே சாத்தும் பணிகண் மற்றனவே
கிரிக்குன் றெடுத்தா னிரைகாத்த கிருபா நிதியே மலையூரா
மரிக்குந் தருவா யெதிர்ப்படுவாய் மாசுமூடா மணி யொளியே. (5

மூடன் மடவார் மாமாய மோகக் கடலின் மூழ்குமதி
கேட னடியேற் கருள்செயினின் கீர்த்தி வீறு விளங்காதோ
கூட மரங்கு தெற்றிமணிக் கோபு ரங்கள் சிறந்திலகு
மாட மோங்கு மலைநகரின் மாண்கோ யிலினுள் வாழ்பவனே. (6

உள்ளங் கரைய வுடம்பனைத்து முரோமம் பொடிப்ப விழிவழிநீர்
வெள்ளம் பெருக நாக்குழற விமலா னந்தத் தெளிதேறல்
தெள்ளம் பரவை யிடைமூழ்குந் தீராவன்பர் தமதடிக் கீழ்
கள்ளங் கதுவா வன்பளித்தாண் மலையூர்க் கருடக் கொடியோனே. (7

கொடிய காமக் கதழனலைங் குறும்பர் மூட்ட வவலமனம்
முடிய வெந்து கிடப்பேனை முழுது நின்றாள் வணங்குதற்கு
மடியா நேயந் திரவுபகல் மறவா திருக்க வரமளிப்பாய்
நெடியாய் மலைமா நகர்வாழு நிமலா னந்தப் பழையோனே. (8

பழையாய் மலைமா நகர்வாழும் பாலகிருட்ண மா மாயா
கழைவார் சிலைவே டொடுகணைக்குங் கண்ணி நறும்பூங் குழன்மடவார்
மழைமா நெடிய கூரியகண் வலைக்கும் பற்று யுலந்துமனம்
குழையாநின்று கலங்குகின்றேன் கொடியேன்கதியென்பெறுகேனே

பெறலா ஞானப் பேரின்பப் பெருக்கே கருணைச் சுடர்ப்பிழம்பே
அறலே விழிக ளரும்பகிலே னந்தோ வகநெக் குருககிலேன்
மறலே கொடுபோய் நரகினுய்ப்ப வலனே கண்டாய் மலையூர்வாழ்
விறலோ யுனது திருவடிக்கண் மேலே சிந்தை பதிகுவனே. (10

வேறு.

பதிபல தேடித் தரிசனை புரியேன் பார்மிசைச் சிறந்த பற்பலவா
நதிகளி னறுநீர் படிகிலே னெனினு நற்கதி பெறவலே னலனே
மதிலுயர் மலைமா நகருறை மாயா மருவுமிழ் துளவணி மார்பா
கதியெனவந் துன்கான்மலரடைந்தேன்கண்டனைகணமறக்கிலனே.(1

மறக்குறும் பகற்றி மெய்யறி வினையே மயர்வறக் குறிக்கொடு நாடும்
அறத்தவர் யாரா லோவெனக் குறிக்கி னணிமதின் மலைநக ராளுந்
திறற்கதிராழிசங்கமு மேந்துஞ் செங்கையான் செய்யள்சேர் மார்பன்
பெறற்கருங் கமல மலரடித் துணைகள் பிரிவற வேத்துபுண் ணியரே(2

புண்ணியம்பாவமொப்பெனக்கருதிப் பொறையொடுமுக்குறும்பகற்றி
நண்ணிய வறிவோர் சிந்தையிற் றெவிட்டா நலங்கிளர் மலைநக ராசே
விண்ணிடைவிரிக்குமிந்திர தனுவின் மேதினித் தோன்றிநின் றழியும்
எண்ணில்புல் லுடம்பி னலந்தமை கொடிதேயின்னமென்னென்னை-
யோர்கிலனே. (3

ஓரோரியாக்கையிடைப்புகுந் துதித்தா னுடைபொருள் பூமிகடேடிக்
காரிகை யார்க ளிளமுலை கூந்தல் கயல்விழிக் காவல்கூர்ந் தேங்கிச்
சீரிது தேடு நிதியெலா மழித்தே தீனனு யலைகுவன் யாண்டை
மாரிகாத்தவனேமலைநக ரதிபா மதிநலங் கொளுத்தியாள்குவையே.(4

குவைகுவை யாக விருநிதி தேடிக் குவிக்குவர் கோதையர் திறத்தில்
இவையெலாமழிப்பார் காமவெங்கனலி னெரிந்தடியார்க்கிறை யீயார்
அவையகம் புகுதா ராத்தும குணங்க ளறிகிலா வசடரே யினையோர்
துவைதூவையென்றேகொதித்தெமன் வருங்காற்சூழ்வதென் மலைநக-
ரவனே. (5

அவனியோ ரடிவா னகமுமோ ரடியா வனைத்தையு மளந்தவா னவனே
சிவனயன் மகவான் முதலியோர் தேடுஞ் செம்மலே மலைநகர் முதல்வா
நவமணிச்சுடரேநான்மறைகடந்தோ நல்லறிவேதுமொன் றுணரேன்
எவனெனைநோக்கியாண்டருள் புரிந்தாயிங்கிதற்கேதுவோர்கிலனே(6

இங்கிதநயனநோக்கியாண்டனையிவ்வெளியனையெனிலெவனடியேன்
அங்கியின்மெழுகிற்கரைகுவேனிடும்பையடர்ந்திடுகுடும்பவல்வினையி-
சங்கிடந் தரித்தாய் சக்கர வலவா தண்டுழாய் முடிதரித் தவனே [ல்
திங்களோ டுதித்த நங்கைசேர் மார்பா சிலைநகர் மேவுசீ தரனே. (7

சீதரா மலையூர் மாயவா கண்ணா தேவகி வயிற்றுதித் தவனே
மாதரார் பதினா யிரவரை யொருகான் மணம்புரிந் தாட்டினை யின்பம்
ஆதரா திசய மினிதுகேட் டுவப்ப வடியனேன் றமிழ்க்கவி பாட
நாதராய்நினதுகுணநலங்கொழிக்க நனிகுதி கொள்ளுமென்மனமே(8

என்மன முனது நூபுர மரற்று மேடவிழ் செய்யதா மரையின்
பொன்மலர்க்கழலேவிரும்புவதலதுபொன்னகர்வாழ்வும்வேண்டாதால்
புன்மல நிரயத் தாழ்த்தினு மறவேன் பொன்னுடை யுடுத்தவா புனிதா
நின்மல வடிவா நிராமயா காயா நிருமலை யூரில்வாழ் நிதியே. (9

நிதிநில மானா ரென்பவற் றாசை நீங்கிய வோங்கிய ஞான
மதியினார் சிந்தை யூடுலா வியசீர் மாசிலாச் சோதிமா மணியே
பொதியவிழ்நறும்பூம் பொழில்சுலா மாடம் புயலணை மலைநகர் புரக்கும்
அதிபனே ஞானா னந்தனே தமிநின் னம்புய பதமடைந் தனனே.(10

வேறு.

அடைகுவ துனதடிக் கமல மறைகுவ துன்றிருப் புகழே
குடைகுவ தின்பவா ரிதியே குறிப்பதுன் னருட்டிறந் தமியேன்
பெடையிளஞ் சிறையனஞ் சூழ்தண் பீடுடைத் தடம்பணை மருதம்
உடையென வுடுத்த மாமலையூ ருத்தமா நித்தநிர் மலனே. (1

நித்தமு நறுமலர் கொண்டு நின்கழற் கருச்சனை புரியேன்
பித்தனாய் நின்பெரும் புகழைப் பிறிவறப் பிதற்றியே யலையேன்
இத்தனைக் குனைய லாற்புறம்புக் கேத்திசை கனவிலு நயவேன்
அத்தனே மலைநகர்க் கரசே யருவினை கடக்கலா குவதே. (2

கடந்தமெய்ஞ் ஞானநன் னிலையோர் கருத்தினி லூருமா னந்தத்
தடங்கடல் வெள்ளமே தமியேன் றன்னையு முருப்படுத்தாட்கொள்
உடந்தையாய் மலைநகர்க் கரசே யுத்தமா வுரகநல் லணைமேற்
கிடந்தவா நினையலா தென்னுக் கீர்த்திக ளெடுத்திசைக் கிலதே(3

இசைசெயும் வரிச்சிறைச் சுரும்ப ரின்னறு மடுத்துநுண் டாது
மிசைசெயம் போருக மலர்வாழ் மெல்லியற் றிருவுறை மார்பா
திசைமுக னிளம்பிறைமுடித்த சென்னியோ னமரர்கோனேத்தும்
வசையில்வண் புகழினுய் மலையூர்மன்னவாவென்னவாவொழியே.

ஒழிவிலா வின்பவா ரிதியே யுளங்கனிந் தூறுபே ரன்பின்
அழிவிலா வடியவ ருளத்தே யவாவறக் கடைக்கணித் தருளும்
விழிமகி ழெழின்மலை யூரா வினையினேன் பிறவிவா ரிதியில்
அழிகுறு வேன்கரை யேறற் காந்துணை நின்பதத் துணையே. (5

துணைசெயவேண்டும்வெண்மலைமேற்சூன்முகில்கிடந்தெனப்புயங்க
அணைமிசைப் பள்ளிகொண் டவனே யம்புயத் திருவிலோ சனனே
இணையில்சிற் சோதிவா னவனே யினவளை குருமணி சொரியும்
பணைவளை மலைநகர்க் கரசே பதயுக மலர்தமி யேற்கே. (6

மலர்தரு தாமரைப் பொகுட்டு வட்டணை வைகுசெந் திருவும்
விலகிவந் துறைசெயு மார்பா வெறிமணங் கமழ்பொழின் மலையூர்
இலகிய திலகமே யுனையா னினிமறந் தாற்றவோ வல்லேன்
புலனெறிச் செலுமனந் தடுத்தாள் பொள்ளென வரைக்கவென்
வினையே (7

அரைப்புலி யதளுடை யவனி னருந்துயர்கெடுத் தருள் புரிந்தாய்
தரைத்தலைத் தமியனேன் றுயரந் தவிர்த்திடற் கினியொரு தரமே
மரைத்துணை யடிகடைப் பிடித்தேன் வலியரினெளியரைநோக்கல்
உரைக்கரு மேன்மலைப் பதிவா ழுத்தமா சுத்தவிண் ணவனே. (8

விண்ணவர்க் கலைகடல் கடைந்தே வியத்தகவெழுந்தவின்னமுதம்
தண்ணறுங் கற்பகந் தேனுத் தவளவா ரணமிரு நிதியம்
பண்ணமை துரகத மளித்த பரம்பரா வளமலை யூரா
நண்ணலர் வெருவுமைம் படையாய் நம்பினே னின்னிரு பதமே

பதறுவென் னமபட ராவிபற் றிவல் லாலையிற் படுத்துக்
கதறிட வடிப்பதற் கஞ்சிக் கலங்கினேன் மலைநகர்க் கரசே
சிதறுறுந் தமியனேன் மனதைச் சீருறக் கடைக்கணித் தருள்வாய்
உதறுநீள் சிறையுடைக் கருட வூர்தியாய் சங்கொளிர் கரனே. (10

வேறு.

சங்கேநேமி வாள்சிலை தண்டா யுதபாணி
செங்கேழ் வயின தேயனின் மீதே தெரிசிப்பப்
பங்கே ருகையோ டேதரு காட்சி பாலிப்பாய்
இங்கே வாராய் காண்மலை யூரா விறையோயே. (1

ஓயா நோய்கொண் டென்புடலாகி யுடையும் புன்
நாயா வாரே நின்னிரு சரண னளினத்தே
மூயா வன்பு செய்கிலர் செயினென் முடிமேலோர்
காயா வண்ணு மலைநகரா நிட் களமாலே. (2

கள்ளங் கொலைகள் ளூண்புலை காமங் கழுவாத
உள்ளங் கொண்டா ரும்மலை யூர்வந் தொருநின்னை
வெள்ளங் கொண்ட கண்ணினர் தாழ்வார் வினைவென்றூர்
பள்ளம் பாய்நீ ரெனவெனை நீகண் பாராயோ (3

பாராய் நீராய் வெங்கனல் வாதம் படர்வானய்
வாரா வரவாய் வந்தெனை யாள வல்லாயோ
ஆராய் மறைக டேடரு முதல்வா வமுதாரும்
மாரா யாசீர் மாமலை யூரா[illegible]ாயோனே (4

மாயோய் கண்ணு மாமலை யூரா வைகுண்டா
நாயே போல்வா ருண்டியி னுக்கே நாள்போக்கும்
தீயோர் நின்றன் மாண்டரு புகழ்சிந் திக்கில்லார்
பேயோர் பிறவிப் பெருந்துய ருக்கே பிறந்தாரே. (5

பிறக்குந் தருவாய் பொருள்கொடு வந்தா ரிலர்பின்னை
இறக்குந் தருவா யதுகொடு போவா ரிலரூடே
நிறைக்குஞ் செல்வ நின்றனி னென்றே நினையாரென்
சிறக்கும் மலையூ ராதிப பின்னை தீந்தேனே. (6

பின்னைக் கன்னிக் கெழுவிடை செற்ற பெம்மானே
அன்னைப் பொதுவிக் கரியவி னமுதே யடலேறே
நின்னைப் புகழ்தற் கின்னறி வீந்தாய் நீயிய
முன்னைப் பிறவிக் கெத்தனை தவம்யான் முடித்தேனே. (7

முடிக்குந் துளவா காளிய நாகன் முடிமீது
நடிக்குஞ் சரணு மாமலை யூரா நனிதீம்பால்
குடிக்குங் களவிற் கங்கனே ராய்ச்சி கோலோச்சி
அடிக்குங் காலீ ரேழ்படி யடியுண் டதுவன்றே. (8

அதுவோ விதுவோ யாதென முதுவா ரணமெல்லாம்
பொதுவா வறைகின் றனசிறி யேனும் புலனெய்தி
இதுவே பொருளென் றறிகுவ னெங்ங னெம்மானே
சதுரா னன்றாழ் மாமலை யூர்வாழ் தனியோனே. (9

தனிமா மலையூர் நாயக நின்றா ளிணையன்றி
இனியோர் தெய்வ முண்டென வெண்ணி யேமாந்து
கனிவாய் விண்ணோ ரின்னமு தூண்போ கம்வேண்டிப்
பனிகூர் மலர்பெய் தேத்திட நெஞ்சம் பதியாதே. (10

வேறு.

பதிதரு மன்பர் தங்கள் பங்கனே பங்கயப்பூ
விதியினுக் கன்னமாகி வேதங்க ளுணர்த்தி யோனே
நிதியெனக் குனதுபாத நீருமின் னமுது மஃதே
உதியெனக் கமரர்கண்டா யொள்ளிய மலையூ ரானே. (1

ஒள்ளிய மலையூர்மாய னுலகமா மடந்தை நேயன்
றெள்ளிய குணநலங்கள் சிந்தையிற் கொழிக்குஞ் சீரார்
வெள்ளிப மூர்வார்கோட்டு விடையினி லூர்வா ரன்னப்
புள்ளினி லூர்வாரண்டப் பொகுட்டினீ றுலாவு வாரே. (2

உலகளங் துண்டுமிழ்ந்த வுத்தமன் மலையூர் மன்னும்
அலகில்சீ ரருட்கணெம்மா னடியனை வலிந்தாட் கொண்ட
மலர்தரு ஞானானந்த வடிவனை வணங்கு வோர்க்கு
நிலவிடுஞ் சீர்சாலின்ப நீறிடும் வினையொ ருங்கே (3

நீறுமட் டித்தமேனி நின்மல னயன்க பாலம்
வீறுகெட் டிரியவீழ்த்த வியன்மலை நகரின் மேய
நாறுநற் றுளவமாலை நகுகதிர் மவுலி பாதம்
எறுநற் கேணிகண்டீ ரிகபர மெய்து தற்கே. (4

இகபர மன்பர்க்கீயு மெம்பிரான் மலையூர் வைகும்
சுகபரஞ் சோதிநேமி சுரிமுக மேந்து கையன்
அகபர மதித்தானாக மரியுரு வாகி யீர்ந்த
பகவனி னன்பரன்பர் பங்கயற் கரிய மேலார் (5

பங்கயக் காடுபூத்த பைம்புய லனைய மேனி
மங்கைமின் காட்டுமார்பன் மலைநகர் வாழு மண்ணல்
கங்கைநான் மறைகணாறுங் கமலமென் பதங்க ணாயேன்
செங்கைகள் சிரமேற்கொண்டு சிந்தனை செய்வ னன்றே. (6

கொண்டலை யுரிவாளை குதித்தன [illegible]
தண்டலைக் கமுகின் பாளைத் தாவி[illegible] மருதவேலி
மண்டலை வாவிநீந்து மலைநகர் மா[illegible]யேன்
கண்டலை கண்டுதொழக் காட்சிதந் த[illegible]னே.

காட்சிதந் தருளிநாயேன் கண்ணெதிர் க[illegible]த்தே
ஆட்சிசெய் தொழுகும்வண்ண மருளினன் பொ[illegible]வென்னை
மாட்சிசால் வண்ணமாடம் வளர்மலை நகரி வாணன்
நீட்சியா னுலகளந்த திமிர்வளை யாழி யானே (8

ஆழிசங் கேந்துவானை யம்புயை மார்பி னானை
ஏழ்படி யளந்தமாலை யிலைமலர் நன்னீர் தூவித்
தாழ்திரு வடியார்கட்கே தனிப்பர முத்தி யின்ப
வாழ்வுதந் தாட்கொள்வானை மலைப்பதி தனிற்கண் டேனே. (9

கண்டுளங் களிக்கக் கண்கள் கைத்துணை சென்னியேற
விண்டுள மலரடின்றன் மென்கழல் வணங்கச் சென்னி
வண்டுதி செய்யவென்று வரந்தர வேண்டு கின்றேன்
மண்டுசீர் மலையூரானே மணியொளி யுருவி னானே. (10

வேறு.

உருவாகி நிற்றி யருவாகி நிற்றி யுளவல்ல வாகிநிற்றி
மருவாகி நிற்றி மலராகி நிற்றி மலர்மானினைக் கண்மருவு
திருவாகி நிற்றி செயலாகி நிற்றி தெரிவாரி யார்கொறமிபால்
வருவாய்கொல் வாழ்வு தருவாய்கொல் யாது மலையூரை யாளுமரசே.

மலைமேல்விண்ணே றுட்டலுற்றதென்னவருதொல்லைவெய்யவினையா
நிலையே யழிந்து நெஞ்சங் கலங்கி நெகிழ்வேனை யினிதுநோக்கி [ல்
உலையாத வாழ்வு தருகிற்றி யோகா னுனதெண்ணம் யாதுபகராய்
சிலையா லரக்கன் முடிபத் தறுத்த [illegible]யூரின்மேவு திறலோய். (2

600 008. 175085

மேவார்செருக்கு குடலைக் கலக்கி விடுசங்க பாணி தரனே
தேவாதிதேவ சுடராழி கொண்டு சிசுபாலன் முடிகொய் தவனே
நாவால்விரிப்பன் விழிகொண்டுகாண்பனனிநின்னை நெஞ்சினினைவேன்
வாவாவெனக்கூ யெனையாள வலையோ மலையூரி னென்று மணியே (3

ஒன்றாகுமென்பர் பலவாகு மென்ப ரொருமூவ ராகு மென்பர்
அன்றாகுமென்ப ருளவாகு மென்ப ரருவாகு மென்ப ருருவம்
இன்றாகுமென்ப ரிருதன்மை யென்ப ரெல்லாமு மென்ப ரறவோர்
கன்றாகநின்னை மலையூ ரமர்ந்த நவநீத கோப சுதனே. (4

கோவிந்தராய னவநீத சோர குணமா யசவுசீ லியன்
மாவிந்தமேந்தி மழையைத் தடுத்த மாயாவ தார விரகன்
தேவிந்திராதி யிமையோர் கலங்கு தெழிவீர சங்கநாதன்
ஆவிந்து முகருக்கு மணிசத்ய பாமைதுணை நாதன் மலையூரனே. (5

துணையே யெனக்கு வரவேண்டு மாய சுரிசங்க பாணியுரக
வணைமீதுசெங்கண்வளர்கின்றநாத வவிர்வெண்ணெயுண்டகனிவாய்
இணையொன் றிலாமன் மலையூர்நிறைந்தின் னருள்கொண்ட வேத
[முதலே
புணையாவில் வாரி கரையேற நின்னூ புரமேவு பொற்பாதமே. (6

பொற்பங்கயாச னத்தோனை யிந்து புனைவேணி முதல்யாரையும்
கற்பங்க டோறு முதரத் தடக்கி வைத்தீய வல்லகனிவே
நற்பஞ்சரத் தஞ்சுகமெட் டெழுத்து நவில்கின்ற மலையூ ரவன்
மற்பண்டை யான வரகீதவேத மாநூ லியம்பு பொருளே. (7

மாநூலியம்பு பொருளே வளங்கொண் மலையூ ரமர்ந்த வரதா
தேனீயலட்டை யெனவொக்க னல்லார் செறிவார் சுவைத்து விடுவார்
பானீர்பசப்பு மிவரிற் றுறந்து பரஞான வின்ப நிலையில்
யானீயதாக நிலவுந் திறத்தி லெனைவைத்தி யாண்டை யிறையே (8

இறைவா முகுந்தா மலையூரமர்ந்த விமையோர் பழிச்சு நிதியே
மறைநூ லுமைய விபரீத நீங்கி வருவிக் கொணாத பொருளே
நறையே பழுத்த கனியேசிலம்பு நரல்கின்ற பாத வெனது
குறைதீரவந்து குளிரக் கடைக்க ணருளித் தொழும்பு கொளவே (9

கொளவல்விரைந்து தமியேனி னாது குளிர்பங்க சாத மலரின்
வளநல்குபாத மகலாதி யன்று பணிசெய்யு மாறு வரநா.
இளநாகினங்கள் கருவாகி நொந்தொ ளியவான் மணிக்கு வால்கள்
பளகல்லவீனு மலையூரின் மேவு படியேழு முண்ட பரனே. (10

வேறு.

படியே முயிர்த்தொகைகள் பலவா யவற்றுளுமோர்
படியா யிருக்கை யகலாய்
முடியா விழுத்தகைய மறைநாலு முய்த்துணர
முடியாத தத்வன் மலையூர்
நெடியோன் மலர்க்கழலி லுலவாத பத்திமையி
னினைவேறு சித்த நிலையின்
அடியார் தமக்கடிய ரடியார் துறக்கநக
ரமுதுண் வெறுக்கு மவரே. (1

அமுதா ணுகர்ச்சியிமை யவர்கோ னிடத்தினிள
வரசா யரக்க ரசுரர்
குமுறு தடக்கியருள் விறலோ னறத்தவர்கள்
குலவேக சத்வ குணவன்
கமுகேறி மற்கடம்விண் முகில்பாய் மருக்குலவு
கடிகா மலைப்பதியில் வாழ்
சமுதாய சட்சமய நிலைதோ றெடுத்துரைசெய்
தனிநாத னெற் கினியனே. (2

தனியான நான்மறைக ளோதாது ணர்ந்துதெளி
சனகா தியோகீந் திர
முனிசீலர் கனிகின்ற மலையூர கட்செவியின்
முடிமே னடித்த சரணு

கனிதாவு மற்கடமதெனவா வுடைக்கருவி
கரணுதி யொற்க மடைய
இனிதான நிட்டையினின் மனமே லயிக்கவரு
ளினையே திருத்த கவரோ. (3

திருமார் பொனுத்தரியம் வளையாழி கட்ககதை
சிலைசூழ் சதுர்ப்பு யமொடு
கருநீல ரத்னமெனு னதுசேவை கிட்டவருள்
கருணு சமுத்ர வமுதே
இருபோது நிற்கையிலு நடைபோது நித்திரையி
னிலுமாத ரிட்ட மதிலும்
ஒருபோது மெற்கு மலையூரா மறக்கரிது
னதுகோ கனத பதமே. (4

கனவே சகப்பிரமை யெனவே குறித்துணர்வு
கருதா துடற்று விடப
வனமோடி யெய்த்திரவு பகலாக முற்றமன
மடிவேனு முத்தி பெறுகோ
அனகா மலைப்பதியி லுறைபால கிருஷ்ணசுக
வதிரேக வித்த பணிமேற்
றனதான தத்ததன வெனவேநடித்தபத
சகடே யுதைத்த மகவே. (5

மகமாயை யிற்சலன நிலைமாறி வெட்டவெளி
மதிகூடி முத்த ரடையும்
சுகஞான நிட்டையினின் மதியாழ நிற்கவெகு
துரைகாத விச்சை வருமே
பகவா பகப்பிரம சொருபா பணிச்சயன
பரனே மலைப் பதியனே
அகலா துனக்கருளல் கடனே யெனக்குநின
தனுபூதி சித்தி பெறவே. (6

பெறலாத பெற்றிவிளை குணவா தழற்கணுதல்
பிரமாதி கட்கு மரியோய்
முறநேர் செவிக்கரட கடவேழ மட்டபுய
முழவா மலைப் பதியவா
அறனேர் குழற்றிருமி னகலாத செக்கர்மணி
யகலா மருக்கொ டுளவா
நறவே கொழித்தநின குணராசி யிற்படியு
நவைதீ ருணர்ச்சி யருளே. (7

உணவே யகற்றியுலர் சருகே யகற்றிநளி
ருறுநீ ரகற்றி யுரவோர்
வணர்வார் மலைக்குவையின் மனமே யொடுக்கியருள்
வருவாய் குறிப்பர் விகலர்
பணமே திரட்டியிர வலரேழை கட்குருகு
பசிதீர விட்டு ணகிலார்
கணமே யுயிர்க்கிறுதி கருதார்கொல் மலையூர
கமலைக் குகந்த வரனே. (8

வரதா மலைப்பதியி லுறைவாய் கவுத்வமணி
மருமா சகத்ர மகுட
உரகா சனத்தில்விழி வளர்வாய் திரைப்பரவை
யுலகோ ரடிக் களவிடும்
விரகா வரக்கர்பதி தலையே துணித்தமரர்
விறேற வைத்த வரசே
மாணு வதிக்கணின தலர்நூ புரச்சரண
மனனந் தொடுக்க வருளே. (9

அருளே செயக்கடவை தமியேனை விட்டுவிட
லமலா புலப் பகைவரால்
மருளே கொளுத்துதலின் ம[illegible]மாழ்கு பட்டழிகென்
மலையூர் புரக்கு மொருமெய்ப்

பொருளே திருக்குலவு புயனே புனத்துளவு
புனைகின்ற சோதி முடியாய்
தெருளே வயக்குசுடர் மணியே மலர்க்கணுறை
திருமாது துய்க்கு மருவே, (10

வேறு.

மருநா றியதா மரைபல் லமலர்
கருமே கமெனும் படிகாட் சிதராய்
திருமா மகடுய்த் திடுசீ ருரனே
அருமா மலையூ ரரியச் சுதனே. (1

அரிமா தவகே சவவச் சுதனே
திரிகா ரணவல் லசிறீ தரனே
பரிபூ ரணபற் பவிலோ சனனே
விரிநீர் மலையூர் விமலா சரணே. (2

சரணா கதவற் சலனே புவன
தரணா மலையூர் தனையாள் பவனே
மரணா வதிவந் தவருந் துமநாள்
அரணா வொருநீ யருள்செய் குகவே (3

செய்வாய் மலையூர் திகழ்வா யெனையே
உய்வா யெனநின் னொருவாய் நவில்க
வைவா யெனினும் மமையும் வரதா
ஐவா யரவிற் றுயிலங் கணனே. (4

கணமா வடியார் கனியும் மலையூர்
அணவா திபனே யடல்வெவ் வினையிற்
குணவா யுடைவேற் குய்ஞ்ஞான் றிலையோ
பணநா கணையிற் றுயில்பண் ணவனே. (5

பண்ணு தனபா டுபடுத் தவினை
உண்ணு துமுடா துமுருக் குலைவேன்
எண்ணு தொருநீ யுமிருத் திகொலோ
கண்ணு மலையூர் கனிகற் பகமே (6

பகவா கமுகின் பொழில்பம் பியசீர்
சுகமா மலையூ ரவதுய்த் தபடி
மகவாய் மடிவை கிவயக் கிடவாய்
மிகவா யதுகண் டுவெரீஇ னனே. (7

இனவால் வளைகள் குமுறீர்ம் பணைசூழ்
கனமா மலையூர் திகழ்கா ரணனே
தனமே யறமே சுகமே தருவாய்
உனல்கூ டருமுத் தியுமுற் றருளே. (8

உற்று ருறவோ ருறுநற் புதல்வர்
பெற்றார் குருதெய் வமுமெய் பெறுவு
நற்று யினுநன் மலையூ ரவனென்
சொற்றார் புனைஞா னதுரந் தரனே. (9

தரமோ தமியேன் சயிலப் பதிமால்
உரல்வாய் விசியுண் டடியுண் டபிரான்
நரல்வால் வளையா னடிநான் மறையின்
சிரமே லதுவென் னெருசென் னியதே. (10

வேறு.

சென்னி யோங்கும லைநகர்ச் செல்வனே
துன்னி டும்பையில் வீழ்ந்துது டிக்கின்றேன்
உன்னி நின்னையொ ழிந்துண ராவெனை
அன்னி யந்தகக் கோடிகொ டுண்ணலே. (1

அண்ண லேயென தாருயிர் நாதனே
பண்ண வாமலை மாநகர் பாலிப்பாய்
கண்ண னேக்கரு ணைநிதி யேநெஞ்சம்
புண்ணி னேபடு வாதைபு லர்த்தியே (2

புலமை வாய்ந்தப தின்மர்கள் போற்றிசெய்
குலவு மாலைபு னைந்தனை கோவிந்தா
கலனென் புன்சொல் கழன்மலர்க் கென்னதாம்
அலகில் சீர்மலை மாநக ரையனே (3

ஐய மின்றிய ருணெறி காட்டிநீ
மெய்ய னுக்குநன் னுளினி வேண்டுமோ
உய்ய வாவதோ ராதுலன் தேன்கண்டாய்
வைய முண்டம லைநகர் நித்தனே. (4

நித்த முஞ்சமு சாரநி ரயத்து
வைத்த னிற்கழ கோமலை யூரனே
சுத்து நின்றனன் காத்தெனை யாட்கொள்வாய்
அத்த னேமதி கூடரு மாதியே (5

ஆதி யேயம லானந்த வற்புதா
சோதி யேமலை யூருறை சுந்தரா
வாதி யாநின்ற சன்மவல் வாதனை
மோதி டாவகை நீமுகம் பார்க்கவே (6

பார்த்த சாரதி யேபர மானந்த
மூர்த்தி யேமலை யூர்முகுந் தாவினை
ஆர்த்தி யானவை வார்க்கன்றி யாய்வினை
தீர்த்தி யோவிச் சிறுமதி யேற்கரோ. (7

முதன்மூல வல்லிருளிற் சிறகொழிந்த பறவையென
மூழ்கி நிற்ப
அதனையுணர்ந் தின்னருளா லெடுத்துட லிந்திரியமுத
லனைத்து மீந்தாய்
நிதமுநினை மறவாமை யுதவியின்ப வீடடைய
நினைவுண் டாக்க
இதமுமெனக் கீயாயோ வெம்பெரும மலைநகரி
விருக்கின் றோயே. (3

இருக்குமுத னடுவீறும் விளங்கரியோ நமநாமா
மலையூ ரெந்தாய்
அருக்களியூ னிணம்வழும்பு நிறைமூட்டை நரம்புவரி
யத்தி யேணி
பருக்கமல நீர்கிருமி திரட்டிவைத்த பாண்டமிதிற்
பரிவு கூர்ந்து
தருக்கொடியா னெனமறுகித் தவிப்பதொழித் தாண்டருடா
மரைக்கண் ணோனே. (4

கண்டார்கள் கண்டதொரு காட்சியேபே ரானந்தக்
கடலே வெண்ணெ
யுண்டாடு செங்கனிவாய் மலைநகரா காயாம்பூ
வொத்த வண்ணா
கொண்டாளுற் றவர்மைந்தர் கூட்டுறவா மிடும்பைமலக்
குழியில் வீழ்ந்து
திண்டாடு கின்றேனென் மலையிலக்காக் கைதூக்கித்
தெரித்தாட் கொள்ளே. (5

தெரிவரிய பேரின்பத் தெளிவிசும்பின் முத்தர்சித்தர்
திரளிற் சேர்ந்து
பரிபுரநின் றிருவடிக்கட் பணிவிடைசெய் காலமென்றோ
பயக்குங் கண்டாய்
அரிகரிநா ராயணபீ தாம்பரமா தவநிட்க
ளானந் தாவோ
கரிவரதா மலையூரா காகுத்தா மேகவண்ணா
கண்ணா மாலே. (6

கண்ணவா யுயிராவாய் காலமொடு கற்பனையுங்
கடந்த சோதி
விண்ணுவாய் மணிமாடம் வெயில்விரிக்கும் மலையூரா
விளங்கு காள
வண்ணுவாய் செம்பவள வளமாவாய் நின துசெந்தா
மரைத்தா ளெற்கோர்
திண்ணுவாய் கொடும்பிறவி நெடும்புணரி கரையேறச்
செய்வ தற்கே. (7

செய்யவள மார்பிலங்கத் திகிரிசங்க மிருபுடையுந்
திமிர மோட்டச்
செய்யவளம் பவளவாய் சிறியமழ நிலமூரல்
திகழ்வுற் றின்பம்
செய்யவள வளாய்க்கருடன் சிறையின்மேற் றெரிசனமீ
செங்கண் மாலே
செய்யவள நிடங்கூர்மஞ் செறிமலையூர்க் கற்பகமே
தேவ தேவே. (8

தேவரிந்தி ராதியர்க டொழுதேத்த நெடுங்கடனீர்
சேணளாங் கால்
யாவருந்தத் தம்பொறிகள் கரணங்கள் கலங்கிமறு
கிடுமந் நாளில்
பூவருந்தி யுயிரனைத்தும் புரந்தருளு மலையூரான்
புகழ் போற்றூர்தம்
நாவரிந்து விடினுமவர் நல்லரென்றே சொலல்வேண்டு
ஞால மீதே. (9

ஞாலமக டிருமுகம்போ னகுமலையூர் நவநீத
பாலகி ருட்ணன்
ஓலமிடு கரிவரத னுபயதிரு வடிசரணென்
றுன்னி வாழ்ந்தோர்

மூலமல மாயையற்று விரசைநதி நறும்புனலின்
மூழ்கி யான்ற
சீலமிகு திருமாலின் றிருவுருவாய்த் தெளிவிசும்பிற்
றிருத்துய்ப் பாரோ. (10

எழிருபூ தலம்வாழி யெழிலிவாழி யேற்றமிகு
பூசுரர்நான் மறைகள்வாழி
ஆழிசெலுத் தரசன்மனு நீதிவாழி யுறைவசியர்
சூத்திரர்க ளன்பர்வாழி
கோழிணர்ப்பூம் பொழில்புயலை யுருவியோடிக் குலவுமலை
யூர்வாழி கோயில்வாழி
வாழியயில் நவநீதபாலகிருட் ணன்மதுர கவிபுனை
தொடையல் வாழிதானே.

நவநீத பாலகிருஷ்ணப் பெருமாள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
சம்பூர்ணம்.

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

பிழை திருத்தம்.

ஆவணக்காப்பகம் சென்னை-600 008. 175085

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
8	14	னளின	நளின
9	15	அங்கனே	அங்கணே
11	18	மானினை	மாமனை
11	23	காஞுன	காணுன
12	3	நெஞ்சிநினை	நெஞ்சினினை
12	15	தின்னருள்	தினருள்
12	15	வேத	வேக
13	2	வருவிக்கொ	வகுவிக்கொ
13	21	மற்கட	மர்க்கட
14	1	மற்கட	மர்க்கட
14	25	பகப்பிரம	பரப்பிரம
17	8	வெரீஇனனே	வெரீஇனளே
19	7	செய்வீழி	செவ்வீழி
19	13	பாதவிப்ப	பரதவிப்ப
20	1	பரவை	பறவை
21	27	கரிவரன்	கரிவரதன்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

மலைநகர்,

ஸ்ரீ நவநீத பாலகிருஷ்ணப்பெருமாள் மீது

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

இஃது

கூத்திபாறையென்னு நல்லூர்வாசி விஸ்வஜ்ஞ
சங்காசாரியார் குமாரர்
பாகவத ஸ்ரீ பாத ரேணு
முத்துகிருஷ்ண மதுரகவி ராமாநுஜ
தமிழ்ப்பண்டிதரவர்கள்
இயற்றியது.

OFFICE OF THE REGISTRAR
26 APR 1927
MADRAS

உண்மைவிளக்கம் பிரஸ்,
விருதுநகர்.
1927

கிரயம்] [அணா 4.

இந்நூலாசிரியரால் அச்சிட்ட நூல்கள்.

தரிசனப் பதிகம், ஆக்கப்பாமாலை, ஆர்த்திரசமாலை, பிரபத்தி மாலை எல்லாமடங்கிய நூல் 1

புதுவைச் சிலேடை வெண்பா 1

அச்சிடாத நூல்.

விஸ்வப் பிரமாநுபூதி.

நூற்றெட்டு ஸ்தல மான்மியம்.

சித்திரக்கவி மஞ்சரி.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஸ்தல புராணம்.

திருக்கோஷ்டியூர் சௌமிய நாராயணப் பதிகம்.

இவை கூடிய சீக்கிரம் வெளிவரும்.

4A
2.39